

Sygn. akt: XU-160/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 lipca 2013r. we W.

sprawy z odwołania **R. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 21 stycznia 2013r. znak: (...)

w sprawie **R. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy R. P. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 18 września 2012r. do 19 października 2012r.

Sygn. akt X U 160/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 21 stycznia (...). odmówił ubezpieczonemu R. P. przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 18 września 2012r. do 19 października 2012r.

Podstawę wydania zaskarżonej decyzji stanowi art. 5 ust.2, art.6 ust.1 pkt 1, art.7 i art. 21 ust.1ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. 199, poz.1673.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za okres od 18 września 2012r. do 19 października 2012r. w wysokości 100% podstawy wymiaru nie przysługuje, gdyż wyłączną przyczyną wypadku przy pracy w dniu 17 września 2012r. było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, gdyż jego zdaniem nie ponosi on winy za powstały w dniu 17 września 2012r. wypadek przy pracy. Zdaniem wnioskodawcy przyczyną wypadku uznaną przez pracodawcę w protokole była nieracjonalna organizacja pracy w spółce która spowodowała przemęczenie, senność i dekoncentrację uwagi wnioskodawcy.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne, gdyż do wypadku w dniu 17 września 2012r. przyczynił się sam ubezpieczony niezachowując bezpiecznego odstępów od mijanego pojazdu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. P. w dniu 17 września 2012r. uległ wypadkowi przy pracy będąc zatrudnionym w (...). z o.o na stanowisku serwisanta. W tym dniu wnioskodawca rozpoczął pracę ok. godz. 04.00 w firmie w D., z której udał się do B. wraz ze współpracownikiem P. S. (1) samochodem służbowym, który prowadził. Ok. godz. 15.00 wracali z firmy (...), gdzie wykonali usługę serwisową. Wnioskodawca poruszał się dość wolno z uwagi na duże natężenie ruchu. Ok. godz. 16.00 wnioskodawca ze współpracownikiem postanowili zatrzymać się na krótki postój na stacji (...).k. miejscowości O.. PO pewnym czasie wyruszyli w dalszą drogę i poruszali się w szeregu pojazdów z uwagi na duże natężenie ruchu. Przed wnioskodawcą jechał duży samochód ciężarowy, który ograniczał widoczność przedpole jazdy. Z uwagi na późną porę słońce było dość nisko i ograniczało widoczność. Wnioskodawca nie pamięta momentu zdarzenia. W pewnym momencie zbliżył się do osi jezdni i otarł się o jadący na przeciwnym pasie pojazd. Na miejsce zdarzenia przybyła Policja, która uznała, że przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe wymijane samochodu jadącego w przeciwnym kierunku i ukarała wnioskodawcę mandatem karnym.

Dowód: 1) akta zasiłkowe strony pozwanej.

2) zeznania świadka P. S. - k.21v as.

3) zeznania świadka L. W. – k. 22 as.

4) przesłuchanie wnioskodawcy - k.22 as.

W tym dniu w okolicach M. k. K. minimalna dobowa temperatura powietrza wynosiła 19,0 – 21,5^o C, było słonecznie.

Dowód: informacja meteorologiczna Stacji Meteorologicznej

W. – k. 24 as.

Zakład pracy uznał w/w zdarzenie za wypadek przy pracy i sporządził na tę okoliczność w dniu 28 września 2012r. protokół

Nr (...). ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Po zdarzeniu z udziałem wnioskodawcy pracodawca w zleceniu wyjazdu umieścił zalecenie, aby w przypadku uczucia zmęczenia pracownicy zaprzestali wykonywania prac serwisowych bądź kierowania pojazdem i udali się na spoczynek.

Dowód: 1)protokół Nr (...) w aktach ZUS.

2) zlecenie wyjazdu z dnia 26.11.2012r. – k. 17 as

Wnioskodawca wystąpił do Oddziału ZUS we W. o wypłatę zasiłku chorobowego w wysokości 100% podstawy wymiaru za okres od18 września 2012r. do 19 października 2012r., gdyż niezdolność do pracy spowodowana została zaistniałym wypadkiem przy pracy.

Oddział ZUS przeprowadził postępowanie mające na celu ustalenie przyczyn zaistniałego w dniu 17 września 2012r. wypadku. Zdaniem strony pozwanej zdarzenie jakimś wnioskodawca uległ w dniu 17 września 2012r. jest wypadkiem przy pracy, ale do zdarzenia przyczynił się sam poszkodowany naruszając przepisy o ruchu drogowym (rażące niedbalstwo). Okoliczność ta powoduje na podstawie art.21 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. wyłączenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Dowód: akta ZUS Re 02 – (...).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

W świetle ustalonego stanu faktycznego niespornym jest fakt zaistnienia w dniu 17 września 2012r. wypadku przy pracy, któremu uległ wnioskodawca. Rozstrzygnięcia wymagała natomiast kwestia czy do wypadku doszło wskutek umyślności lub rażącego niedbalstwa ze strony wnioskodawcy czy też było to spowodowane znużeniem i zmęczeniem wnioskodawcy spowodowanym wykonaną w tym dniu pracą i panującymi w tym dniu warunkami drogowymi na drodze tj. jazdą w ciągu samochodów i świecącym zbyt nisko słońcem, które utrudniało patrzenie w kierunku jazdy. Ponadto przed wnioskodawcą jechał samochód ciężarowy, który utrudniał widoczność.

Zgodnie z art.21 ustawy z 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

W niniejszej sprawie Sąd badał czy ze strony wnioskodawcy doszło do naruszenia przepisów o ruchu drogowym dotyczących bezpieczeństwa w ruchu drogowym i czy naruszenie to było wynikiem umyślności lub rażącego niedbalstwa. Oceniając okoliczności wypadku Sąd uznał, że nie można powodowi zarzucić iż działał z rażącym niedbalstwem. Wnioskodawca w tym dniu po wykonaniu usługi serwisowej poruszał się drogą w ciągu samochodów, a widoczność utrudniało świecące nisko słońce. Wnioskodawca dostosował prędkość jazdy do panujących warunków, ale na skutek znużenia związanego z wykonaną bez odpoczynku pracą i jazdą w kolumnie samochodów w pewnym momencie zbliżył się za bardzo do osi jezdni i otarł się o jadący z naprzeciwka samochód. Po zdarzeniu pracodawca wnioskodawcy zalecił, aby pracownicy przestrzegali dobowego wypoczynku w ilości 11 godzin, a w przypadku zmęczenia powinni zaprzestać wykonywania czynności z zakresu serwisu. Przeprowadzone przed Sądem postępowanie nie potwierdziło ustaleń dokonanych przez Policję, że przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe wymijanie przez wnioskodawcę jadącego z naprzeciwka samochodu. Wnioskodawca nie mógł wykonywać tego manewru, gdyż jechał w ciągu samochodów i wymijanie w tym momencie nie było możliwe. Potwierdza tę okoliczność świadek L. W. (2), któremu Sąd dał wiarę.

W świetle ustalonego orzecznictwa przyjmuje się, że w razie wypadku drogowego, któremu uległ pracownik przy pracy, przepisy o ruchu drogowym zalicza się do przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

W doktrynie przyjmuje się, że rażące niedbalstwo stanowi ciężką postać winy nieumyślnej. W tym znaczeniu zarzut rażącego niedbalstwa będzie uzasadniony w przypadku lekkomyślności pracownika jeżeli przewidywał możliwość naruszenia przepisów lecz bezpodstawnie przypuszczał, że tego uniknie, a stopień jego bezpodstawności był duży. Za rażące niedbalstwo uznaje się też naruszenie przepisów bhp, gdy pracownik możliwości takiego naruszenia nie przewiduje, choć mógł i powinien je przewidzieć, a przy tym istnieją szczególnie ważne powody, by przewidywania tego od niego oczekiwać. Naruszenie przepisów o bezpieczeństwie pracy w sposób umyślny lub wskutek rażącego niedbalstwa rodzi odpowiedzialność, gdy jest ono wyłączną przyczyną wypadku. Wykluczona jest natomiast możliwość stosowania tej przesłanki wyłączającej, gdy naruszenie przez pracownika przepisów, nawet w sposób rażąco niedbały, nie było jedyną przyczyną wypadku. Określenie „umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa” odnosi się do spowodowania naruszenia przepisów, a nie do spowodowania wypadku. Winę umyślną w rozumieniu ustawy wypadkowej przyjmuje się wówczas, gdy pracownik świadome nie przestrzega nakazów lub zakazów określonych w znanych mu przepisach o ochronie życia i zdrowia. Wina nieumyślna występuje wówczas, gdy naruszenie nakazów lub zakazów jest wynikiem nieznanomości przepisów, mimo istnienia obowiązku zapoznania się z nimi – por. wyrok SN z 23.10.1980r. IIIURN 40/80 OSNC 1981/5/88, wyrok SN z 15.11.2000 IIUKN 43/00 OSNP 2002/11/273.

Ustalone przez Sąd okoliczności wskazują na to, że stopień naruszenia przez ubezpieczonego reguł bezpieczeństwa nie był na tyle znaczny, aby można było mówić o rażącym niedbalstwie. Niewątpliwie ubezpieczony źle ocenił możliwość jazdy po wykonaniu usługi serwisowej i zważywszy, że prace rozpoczął o godz. 04.00 i kontynuował ją bez dłuższego wypoczynku. Pracodawca wnioskodawcy dopiero po zdarzeniu wprowadził dodatkowe zalecenia dotyczące czasu pracy i przerwy na odpoczynek. Powołany przez organ rentowy przepis art.21 ustawy wypadkowej nie wyłącza prawa

do świadczeń, jeżeli do spowodowania wypadku dołączyły się inne przyczyny poza naruszeniem przepisów przez pracownika. W wyroku SN z dnia 07.03.1969r. II PR 576/68/OSNP z 1970r. z.4,poz.69, którego tezę podziela Sąd wynika, że dla odrzucenia wyłącznej winy poszkodowanego w wypadku drogowym wystarczy stwierdzenie, że jedną z przyczyn wypadku było jakiegokolwiek inne zdarzenie, którego nie można przypisać wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez wnioskodawcę przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Skoro nie zostało wykazanie istnienia przyczyn wyłączających prawo do świadczeń, o których mowa w art.21 ustawy z 30.10.2002r., Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy od 18 września 2012r. do 19 października 2012r. w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 117 września 2012r. w związku z art. 6 ust. 1 i art. 9 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. z 2009r. nr 167, poz.1322 ze zm.

Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 Kpc Sąd orzekł jak w sentencji.